

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สภาพโดยทั่วไปของประเทศไทย ประชาชนส่วนใหญ่มีฐานะยากจนต้องดิ้นรนต่อสู้กับความหิวโหย ความร้อนหนาว ความเจ็บไข้ และแม้กระทั่งความตาย เพื่อความอยู่รอดในชีวิตประจำวัน ประชาชนยังขาดความทัดเทียมทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ ขาดความรู้ขั้นพื้นฐาน ขาดความรู้เรื่องโภชนาการ การอนามัย และวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ขาดความรู้เรื่ององค์กรอื่น ๆ ในสังคม เช่น การตลาด การสหกรณ์ การจัดสรรที่ดิน การถือครองกรรมสิทธิ์ การแข่งขันทางการค้า การอาชีพ และขาดการตระหนักในค่านิยมที่สร้างสรรค์สังคม เช่น การพึ่งตนเอง ความมีวินัย ความขยันขันแข็ง การตัดสินใจบนพื้นฐานของข้อมูลที่เป็นจริง ความสำนึกในการปกครองระบอบประชาธิปไตย เป็นต้น ในช่วงระยะของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2525 - 2529) พบว่า ชาวนาชาวไร่ประสบปัญหาวิกฤตทางด้านราคาผลผลิตทางเกษตรตกต่ำ ปัญหาการว่างงานขยายตัวมากขึ้น เรื่องความยากจนนี้ได้รับการยอมรับจากรัฐบาลว่ามีประชากรที่อยู่ในฐานะที่มีมาตรฐานต่ำกว่าชีวิตยากจนถึง 10 ล้านคน ในภาครัฐมีปัญหาเรื่องการขาดดุลงบประมาณและหนี้สินต่างประเทศสูง และที่ยังไม่มีนโยบายรูปธรรมออกมาเด่นชัดมากนักก็เห็นจะเป็นเรื่องสังคมและสวัสดิภาพของประชาชนผู้ไร้แรงงาน (นิคม จันทร์วิฑูร, 2530 : 55)

ปัจจุบันรัฐบาลภายใต้การนำของพลเอกเปรม ติณสูลานนท์ ได้ใช้ความพยายามอย่างมากในการที่จะพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าทัดเทียมนานาชาติ โดยมุ่งแก้ปัญหาใหญ่ 3 ประการของประเทศ คือ ปัญหาความยากจน ปัญหาการว่างงาน และปัญหาหนี้สินต่างประเทศที่สูงมาก ซึ่งเราทราบกันดีว่าการแก้ปัญหาใหญ่ดังกล่าวและการพัฒนาประเทศให้บรรลุเป้าหมายได้นั้นจะต้องพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นอันดับแรก โดยจะต้องพัฒนาประชากรให้มีคุณภาพเสียก่อนโดยผ่านกระบวนการให้การศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษานอกระบบโรงเรียน ซึ่งสามารถตอบสนองความต้องการและให้บริการแก่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ

นายโฆสิต ปั้นเปี่ยมรัษฎ์ (2529 : 97) กล่าวว่า จากประสบการณ์ในการวางนโยบายพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เรื่องการศึกษาหรือการเรียนรู้ของคน เป็นเรื่องที่มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานพัฒนาประเทศเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะเรื่องของการพัฒนาชนบท การแก้ไขปัญหาการว่างงาน ปัญหาการผลิต ซึ่งในเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ การศึกษานอกระบบโรงเรียนได้เข้ามามีส่วนในการเตรียมคนให้พร้อมและเกื้อหนุนให้การพัฒนาในด้านต่าง ๆ เป็นไปได้ง่ายขึ้น ทั้งนี้เพราะการศึกษานอกระบบโรงเรียนมีลักษณะเป็นการให้การศึกษาแก่ประชาชนในแง่ที่จะสามารถปรับให้เข้ากับสภาพความเป็นอยู่และความต้องการของสังคมทุกระดับได้อย่างรวดเร็วและหลายรูปแบบ

ปัจจุบันการจัดบริการการศึกษานอกระบบโรงเรียนยังจัดได้อย่างจำกัดมาก คือ มีประชากรเพียงประมาณร้อยละ 14.68 ที่มีโอกาสศึกษาในโครงการการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่ทั้งรัฐบาลและเอกชนจัด และที่สำคัญคือกลุ่มที่ถูกทอดทิ้งจะไม่ได้มีโอกาสทางการศึกษานอกระบบโรงเรียนด้วย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2524 : 10) ทั้งนี้สาเหตุอาจจะเนื่องมาจากความจำเป็นต้องหางานทำเลี้ยงตนเองและครอบครัวเพื่อความอยู่รอดและสนองความต้องการพื้นฐานในชีวิตประจำวัน ประกอบกับความเจริญทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในเมืองที่ก่อให้เกิดการจ้างงานในระดับสูง ผลพวงของการพัฒนาอุตสาหกรรมและการระดมทุนในเขตเมือง ประจวบกับภาวะราคาตกต่ำของพืชผลทางเศรษฐกิจ รวมถึงขีดจำกัดที่ไม่สามารถขยายเขตการเพาะปลูกในแนวราบ เป็นผลผลักดันให้แรงงานจากชนบทย้ายถิ่นเข้าสู่ตลาดแรงงานในเมืองเพื่อแสวงหารายได้ที่สูงขึ้น ประชากรวัยทำงานเพิ่มจำนวนสูงขึ้นทุกปี จนมีจำนวนอยู่ในอัตราร้อยละ 3 หรือประมาณ 800,000 คนต่อปี (นิคม จันทรวิทุร, 2530 : 55) ก่อให้เกิดผลกระทบทางสังคมค่อนข้างรุนแรงและกว้างขวาง

จากงานวิจัยของกุสุมา โทเศยะโยธิน (2526 : 89) พบว่า ผู้ที่ย้ายถิ่นเข้ามาทำงานในกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรมมาก่อน งานอาชีพแรก ๆ ที่จะได้ทำงานจะเป็นงานในลักษณะไร้ความชำนาญ (Unskilled labours) และ 2 อาชีพแรกของสตรีที่ย้ายถิ่นเข้ามาหางานทำในกรุงเทพมหานครคือคนใช้และคนงานโรงงาน ซึ่งโดยความเป็นจริงแล้วการอพยพย้ายถิ่นของแรงงานชนบทที่มุ่งเข้าสู่ตลาดแรงงานในเมืองเพื่อหางานในโรงงานหรือที่อื่น ๆ นั้น ไม่ได้ทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของเขาดีขึ้นเท่าใดนัก เพียงแต่ทำเพื่อลมหายใจ

ที่อยู่รอดเท่านั้น นิคม จันทรวีหุร (2521 : 86) กล่าวว่า การทำงานของกรรมกรในโรงงานตามปกติกรรมกรจะทำงานอย่างน้อยวันละ 8 ชั่วโมง โดยได้รับอัตราค่าจ้างตามอัตราค่าแรงขั้นต่ำที่กฎหมายระบุ ซึ่งอัตราค่าจ้างขั้นต่ำที่รัฐบาลกำหนดขึ้นแต่ละครั้งเป็นอัตราที่กำหนดขึ้นเพียงเพื่อการประทังชีวิต (Subsistant Wage) เท่านั้น ไม่ได้ทำให้ความเป็นอยู่ของกรรมกรดีขึ้นแต่อย่างใด

จีระ หงส์คารมย์ (2529 : 83) ได้กล่าวถึงสภาพการณ์การทำงานทำของผู้ใช้แรงงานว่า ปี 2529 นี้เป็นอีกปีหนึ่งของความยุ่งยากและมีคมนของผู้ใช้แรงงานที่หางานทำ เพราะไม่เพียงแต่ผลกระทบจากเศรษฐกิจที่ตกต่ำมาตั้งแต่ปี 2528 อันทำให้บรรดาแหล่งงานหรือสถานประกอบการภาคเอกชนที่เคยจ้างงานใหม่จะพากันงดจ้างเท่านั้น การเลิกกิจการก็มีมากขึ้นพร้อม ๆ กันด้วย ซึ่งในสภาพการณ์เช่นนี้ย่อมกระทบกระเทือนต่อกำลังแรงงานของประเทศเป็นอย่างแน่นอน กำลังแรงงานในประเทศไทยโดยทั่วไปจะมีอยู่ราวครึ่งหนึ่งของประชากรทั้งหมด จากสถิติจำนวนประชากรเมื่อสิ้นปี 2528 มีอยู่ 51.9 ล้านคน ย่อมหมายถึงว่าในขณะนี้กำลังแรงงานอยู่ถึง 26 ล้านคน ซึ่งใกล้เคียงกับสถิติข้อมูลจากการสำรวจแรงงานรอบ 2 (ก.ค. - ก.ย. 2528) ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ซึ่งพบว่าประชากรวัยทำงานทั่วประเทศมีประมาณ 27 ล้านคน

จากการศึกษาข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับระดับการศึกษาของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมส่วนใหญ่จะพบว่า มีระดับการศึกษาต่ำ จบชั้นประถมศึกษาที่ 4 กันเป็นส่วนใหญ่ จะเห็นได้จากการศึกษาวิจัยของ นายสมพร ใจฟู่ง (2521 : 3 ภาคผนวก) เรื่องการบริหารโครงการโรงเรียนในโรงงานพบว่า แม้ในโรงงานที่มีขนาดค่อนข้างใหญ่มีลักษณะเป็นโรงงานอุตสาหกรรมเต็มรูป เช่น บริษัทไทยคูราโบ จำกัด ซึ่งมีลูกจ้างกว่า 3,000 คนพบว่าถูกจ้างจาก 5 โรงงานจำนวน 240 คน ที่สมัครเข้าเรียนในโรงเรียนในโรงงาน ส่วนมากมีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษา คือร้อยละ 58.75 จบชั้นประถมศึกษาที่ 4 และร้อยละ 35.42 จบชั้นประถมศึกษาที่ 7 และจากการเสนอผลการศึกษาของ จำเนียร บุญมา และ บุญหลั่น พิทักษ์ผล (2527 : 2) พบว่าจากการสัมภาษณ์บุคคลระดับต่าง ๆ ในโรงงานอุตสาหกรรมจำนวน 54 คน มีครึ่งหนึ่งมีความรู้ไม่เกินชั้นประถมศึกษาที่ 4

เนื่องจากความยากจนและการที่ต้องต่อสู้ดิ้นรนหางานทำเพื่อความอยู่รอดในชีวิตประจำวันทำให้ผู้ใช้แรงงานมีการศึกษาอยู่ในระดับต่ำและขาดโอกาสที่จะศึกษาเรียนรู้กันจะมีผลเนื่องต่อมา คือทำให้โอกาสที่จะพัฒนาชีวิตของผู้ใช้แรงงานไปด้วยความยากลำบาก เช่น การไม่รู้หรือไม่เข้าใจกฎหมายแรงงานหรือข้อสัญญาจ้าง ทำให้ผู้ใช้แรงงานถูกเอาเปรียบจากเจ้าของโรงงานได้ หรือการไม่รู้เงื่อนไขความเป็นไปของสังคมก็มีผลกระทบถึงการพัฒนาวิถีชีวิตของผู้ใช้แรงงาน ทั้งนี้เพราะปัญหาความไม่ประการที่ผู้ใช้แรงงานเผชิญอยู่ล้วนมีความสัมพันธ์กับความเป็นไปของการเมือง เศรษฐกิจและสังคมทั้งสิ้น และการที่จะทำให้ปัญหาความไม่ประการของผู้ใช้แรงงานได้บรรเทาเบาบางลงได้ก็โดยการเพิ่มระดับการศึกษาแก่ผู้ใช้แรงงานให้สูงขึ้นกว่าเดิม ดังนั้นการให้การศึกษานอกระบบโรงเรียนแก่ผู้ใช้แรงงานจึงเป็นวิถีทางหนึ่งที่สำคัญและจำเป็นต่อการดำรงอยู่ และปรับปรุงสภาพชีวิตของผู้ใช้แรงงานให้ดีขึ้น และถือเป็นสวัสดิการทางสังคมที่สำคัญอย่างหนึ่งสำหรับผู้ใช้แรงงาน

การให้การศึกษานอกระบบโรงเรียนแก่ผู้ใช้แรงงานจึงเป็นสิ่งจำเป็นและเร่งด่วนในสังคมไทยในปัจจุบัน และควรพัฒนาเนื้อหาและรูปแบบการจัดการศึกษาให้ดีกว่าที่เป็นอยู่ก่อน การจัดกิจกรรมหรือโครงการการศึกษานอกระบบโรงเรียนใด ๆ ให้แก่ผู้ใช้แรงงาน จึงจำเป็นต้องมีการสำรวจความต้องการ การศึกษานอกระบบโรงเรียนที่แท้จริงของผู้ใช้แรงงานเสียก่อน เพื่อนำข้อมูลที่รวบรวมได้ไปใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมหรือโครงการการศึกษานอกระบบโรงเรียน โดยให้ผู้ใช้แรงงานเลือกศึกษาตามความต้องการและความสนใจ จากการสำรวจเอกสารงานวิจัยเกี่ยวกับความต้องการ การศึกษานอกระบบโรงเรียนของผู้ใช้แรงงาน ผู้วิจัยพบว่ายังมีการศึกษาน้อยมาก และอีกประการหนึ่งที่สำคัญคือกลุ่มประชากรผู้ใช้แรงงานเป็นกลุ่มเป้าหมายที่สำคัญกลุ่มหนึ่งของการศึกษานอกระบบโรงเรียนที่คอยโอกาสทางการศึกษาแต่แรงงานหรือผลผลิตของพวกเขากลับมีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของนายจ้างและประเทศชาติเป็นอย่างมาก ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอ เพื่อจะได้นำข้อมูลไปเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนของหน่วยงานทั้งภาครัฐบาลและเอกชน โดยศึกษาเฉพาะกรณี โรงงานทอผ้าไทยเหียน เหตุที่ผู้วิจัยเลือกศึกษาเฉพาะอุตสาหกรรมสิ่งทอก็เพราะว่าเป็นอุตสาหกรรมที่มีบทบาทสำคัญมากสำหรับประเทศไทย สามารถทำเงินตราเข้าประเทศได้เป็นอันดับ 2 รองจาก

สินค้าเกษตรคือ ข้าว (เข้มชัย เหมะจันทร์, 2529 : 81) และในปัจจุบันประเทศไทย กำลังประสบปัญหาต่อนโยบายการกีดกันทางการค้าด้านสิ่งทอจากประเทศสหรัฐอเมริกาอย่างรุนแรง อันจะมีผลกระทบต่อการผลิตสิ่งทอและการจ้างงานในอนาคต อีกประการหนึ่งที่สำคัญคือ อุตสาหกรรมสิ่งทอมีผู้ใช้แรงงานมากที่สุด คือมีถึง 343,000 คน (สิ่งทอ : ฐานใหญ่ของอุตสาหกรรมไทย 2526 : 23) เป็นตลาดแรงงานที่ใหญ่ที่สุดในอุตสาหกรรมทั้งหมดของประเทศไทย และเหตุที่เลือกศึกษาเฉพาะกรณีโรงงานไทยเท็กซ์ก็เพราะว่าเป็นโรงงานที่ทันสมัยมีขนาดใหญ่ มีการจ้างแรงงานมาก จึงมีความแตกต่างกันของประชากรในค้ำดินที่อยู่ รายได้ระดับการศึกษา ฯลฯ และมีพนักงานมากพอที่จะนำมาศึกษาวิจัย อีกประการหนึ่งคือเป็นโรงงานที่มีสวัสดิการครบรูปแบบของการจัดสวัสดิการในโรงงานที่โรงงานพึงจัดให้ผู้ใช้แรงงานตามกฎหมายแรงงาน และมีความเป็นไปได้ในการเก็บข้อมูล ประการสุดท้ายยังไม่เคยมีการจัดตั้งโรงเรียนผู้ใหญ่ในโรงงานเลย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการของการศึกษานอกระบบโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอในด้านการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านการบริการข่าวสารข้อมูล และด้านการเพิ่มพูนทักษะอาชีพ
2. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอที่มีภูมิลำเนาต่างกัน

สมมติฐานการวิจัย

ในโรงงานอุตสาหกรรม หน้าที่การทำงานของผู้ใช้แรงงานเพศชายและเพศหญิงจะแตกต่างกัน เพศชายมักจะทำงานในระดับที่สูงกว่าเพศหญิงและมีรายได้สูงกว่าอาจจะสืบเนื่องมาจากนายจ้างมักจะมองว่าเพศหญิงใช้ความชำนาญและมีน้อยกว่าในการทำงานเกี่ยวกับการเลื่อนตำแหน่งหน้าที่การงาน คนงานหญิงมีโอกาสเลื่อนขั้นตำแหน่งอย่างมากก็แค่หัวหน้าหน่วยงาน (Foreman) นอกจากนั้นเป็นตำแหน่งของผู้ชายทั้งหมด (น้ำทิพย์ มีเพชร และคณะ, 2523 : 2) และเนื่องจากงานที่ต้องการแรงงานเพศหญิงส่วนใหญ่เป็น

งานที่ต้องใช้ความละเอียดและความชำนาญแบบดั้งเดิมที่ผู้หญิงมีอยู่ เช่น งานดัก งานทอ และ เป็นงานที่ต้องใช้ความอดทนในการทำงานสูง โอกาสในการทำงานของแรงงานเพศหญิงจึงถูก จำกัดอยู่แต่เฉพาะงานเหล่านี้ โอกาสที่เพศหญิงจะไปทำงานอื่น ๆ ที่ต้องใช้ความรู้ความสามารถและการตัดสินใจจึงมีน้อย ในเรื่องชั่วโมงการทำงานเพศหญิงมีชั่วโมงการทำงานที่ยาวนานกว่าเพศชาย เพราะต้องทำหน้าที่ในการสร้างผลผลิตตลอดเวลา ในขณะที่แรงงานเพศชายทำหน้าที่ดูแลควบคุมการผลิตหรือซ่อมเครื่องจักรกล เมื่อเครื่องจักรกลไม่ทำงานเท่านั้น อีกประการหนึ่งที่สำคัญคือแรงงานเพศหญิงบางคนมีอายุมากหรือมีครอบครัวแล้วต้องแบกรับหน้าที่เมืงบ้านควบคู่ไปกับการทำงาน ทำให้ต้องรับงานหนักเป็นสองเท่า ไม่มีเวลาเป็นของตัวเอง ในโอกาสในการรวมกิจกรรมศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมและรับข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองจึงมีน้อยกว่าเพศชาย เพศหญิงที่ยังโสดหรืออายุน้อยกว่าสภาพการทำงานและภาระหน้าที่ที่แตกต่างกันเช่นนี้จึงน่าจะส่งผลต่อความแตกต่างในเรื่องความต้องการการศึกษาของระบบของผู้ใช้แรงงานที่มีเพศและอายุต่างกัน

ซัมเมอร์ และ เคลเมนต์ (Summer and Clemente 1976 : 250) ได้สรุปว่า การพัฒนาอุตสาหกรรมทำให้ผู้ชายได้รับประโยชน์มากกว่าผู้หญิง ผู้มีความรู้สูงได้รับผลประโยชน์มากกว่าผู้มีความรู้ต่ำ ผู้ที่อยู่ในตำแหน่งสูงในสายงานมักค้นคว้าได้ผลထေးထေးมากกว่าผู้ที่อยู่ในตำแหน่งที่ต่ำ ผลประโยชน์ทั้งหมดที่สืบเนื่องมาจากการพัฒนาอุตสาหกรรมนี้มีความสัมพันธ์โดยตรงกับตัวประกอบด้านอายุ เพศ งานอาชีพ รัศมีรายได้ และการศึกษา จะเห็นได้ว่าการศึกษาที่มีความรู้สูงจะส่งผลให้บุคคลเหล่านี้ได้รับผลประโยชน์มากกว่าผู้มีความรู้ต่ำจึงทำให้ผู้ใช้แรงงานที่มีระดับการศึกษาสูงจะต้องการ และการกระตือรือร้นที่จะศึกษาเพิ่มเติมให้มากขึ้น เนื่องจากมีโอกาสและช่องทางในการศึกษามากกว่า เพื่อผลประโยชน์ในรายได้ในอนาคต ส่วนคนที่มีความรู้ต่ำซึ่งมีโอกาสและช่องทางในการศึกษาน้อยกว่านั้นแม้มีความต้องการและความกระตือรือร้นในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมน้อยกว่า ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากสภาพเศรษฐกิจที่ย่ำแย่ ทำให้ต้องดิ้นรนทำงานเพื่อหารายได้ให้เพียงพอต่อการดำรงชีพในชีวิตประจำวัน เพราะคนงานที่มีการศึกษาคำมักจะมีรายได้ต่ำ เนื่องจากเป็นงานที่ไร้ฝีมือจึงได้รับค่าแรงงานต่ำ คนงานส่วนใหญ่ที่มีรายได้ต่ำจึงอาจมองเห็นว่าในชีวิตประจำวันของเขานั้นการทำงานหาเงินเลี้ยงครอบครัวย่อมมีความสำคัญกว่า จึงตั้งใจทำงานอย่างเดียวหรือเป็นค้ำหลัก โดยไม่สนใจการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมหรือสนใจน้อย ดังนั้นควรมีความเป็นไปได้

ที่ผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้ต่ำอาจจะมีความต้องการการศึกษานอกระบบน้อยกว่าหรือแตกต่างจากผู้มีรายได้สูง ดังนั้นจะเห็นได้จากผลงานวิจัยของสำนักงานการศึกษาแห่งชาติ (2524 : 10) พบว่า งานวิจัยจำนวนมากให้ผลตรงกันว่า สาเหตุทางเศรษฐกิจเป็นปัจจัยสำคัญต่อโอกาสทางการศึกษาของผู้เรียน และอีกประการหนึ่งคือระดับการศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดอาชีพ การทำงานและรายได้ จากการศึกษาของเทียนฉาย กิระนันท์ (Thienchay Kirananda 1978 : 56) พบว่า รายได้ของสตรีต่างมีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของสตรี

ผู้
เรียน

จากสภาพและเหตุผลดังกล่าวมานี้ ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานดังนี้

1. ความต้องการการศึกษานอกระบบของผู้ใช้แรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอที่มีเพศและอายุต่างกัน จะแตกต่างกัน
2. ความต้องการการศึกษานอกระบบของผู้ใช้แรงงานที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าจะมีมากกว่าผู้ใช้แรงงานที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า
3. ความต้องการการศึกษานอกระบบของผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้สูงจะมีมากกว่าผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้ต่ำกว่า

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ ผู้ใช้แรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอของโรงงานทอผ้าไทยเหิน จำนวน 1,490 คน
2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้
3. ศึกษาความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอในด้านการศึกษาขั้นพื้นฐาน การรับบริการด้านข่าวสาร ข้อมูล และด้านการเพิ่มพูนทักษะอาชีพเท่านั้น

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเข้าใจในคำถามที่ถามและตอบตามความรู้ที่แท้จริงและข้อเท็จจริงของแต่ละคน

2. ผู้ทบทวนแบบสอบถามคนใดที่ไม่สามารถอ่านออกเขียนได้หรืออ่านไม่คล่อง ผู้วิจัย จะทำการสัมภาษณ์แล้วบันทึกข้อมูลลงในแบบสอบถามแทน จึงถือว่าแบบสอบถามฉบับนั้นสมบูรณ์

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ความต้องการการศึกษาหมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่ผู้ใช้แรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอต้องการจะเรียนรู้เพื่อความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นสำหรับตัวเอง สำหรับชุมชน และประเทศชาติ

ศึกษานอกระบบโรงเรียนหมายถึง เนื้อหา วิธีการ และกิจกรรมในด้านการศึกษาระดับพื้นฐาน การรับบริการข่าวสารข้อมูล ด้านการเพิ่มพูนทักษะอาชีพ

การศึกษาระดับพื้นฐานหมายถึง การศึกษาที่มุ่งส่งเสริมความรู้ความสามารถขั้นพื้นฐานที่รัฐให้แก่ประชาชน ในด้านการอ่านออกเขียนได้ คิดเลขเป็น ช่วยให้เกิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น รู้จักนำความรู้ความเข้าใจเบื้องต้นในเนื้อหาวิชาต่าง ๆ มาใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

การรับบริการข่าวสารข้อมูลหมายถึง การรับบริการเผยแพร่ความรู้ ความคิดต่าง ๆ และข่าวสารข้อมูลที่ทันเหตุการณ์ในรูปแบบต่าง ๆ ที่สะดวก สามารถเข้าถึงตัวประชาชน ผู้รับข่าวสารได้อย่างแท้จริง

การเพิ่มพูนทักษะอาชีพหมายถึง การให้การศึกษามุ่งส่งเสริมความรู้และทักษะเบื้องต้นในวิชาชีพสาขาต่าง ๆ ที่นำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนางานอาชีพ เพิ่มพูนรายได้และชีวิตความเป็นอยู่ของตนเองให้ดีขึ้น

ผู้ใช้แรงงานหมายถึง บุคคลซึ่งได้รับการจ้างแรงงาน ฝีมือ กึ่งฝีมือ และไร้มือจากบริษัทไทยเทียน จำกัด ให้ทำการผลิตในโรงงาน

อุตสาหกรรมสิ่งทอหมายถึง อุตสาหกรรมที่นำเส้นใยธรรมชาติ เรย่อน และเส้นใยสังเคราะห์ มาผ่านกระบวนการผลิต คือ บั่นด้าย ฟอกย้อม และทอเป็นผืน เพื่อสนองทอผู้นบริโภคภายในประเทศและเป็นสินค้าออก

ขอบเขตภูมิหลังหมายถึง เพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้

ระดับการศึกษาหมายถึง ชั้นการศึกษาสูงสุดของผู้ใช้แรงงานที่จบจากโรงเรียนสามัญทั่วไป หรือการศึกษานอกระบบ โรงเรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัย และมหาวิทยาลัย

รายได้หมายถึง เงินค่าตอบแทนทั้งหมดที่ผู้ใช้แรงงานได้รับจากการทำงาน และ

เงินพิเศษอื่น ๆ ที่ได้รับโดยสม่ำเสมอ

อายุหมายถึง อายุเต็มบริบูรณ์นับถึงวันเกิดครั้งสุดท้ายก่อนวันสำรวจ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบถึงความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอในค่านักการศึกษาขั้นพื้นฐาน ค่านักการรับบริการข่าวสารข้อมูล และค่านักการเพิ่มพูนทักษะอาชีพ
2. ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นข้อมูลเบื้องต้นสำหรับหน่วยงานที่จัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนแก่ผู้ใช้แรงงานทั้งภาครัฐบาลและเอกชน ซึ่งจะส่งผลให้กิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนสามารถแพร่กระจายในกลุ่มผู้ใช้แรงงานมากขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย